

FLICKORNA I ROTTERDAM

Denna visa har sjungits mycket bland sjömän världen runt och kom på 1700-talet till Sverige. Den kallas också Marseillevisan. Ordet *catrej* (kattrej) är antagligen portugisiskt och betyder ungefär hamnslup. En variant av visan förekommer i Giacomo Puccinis opera "Manon Lescaut".

Allegretto

Fransk sjömansmelodi

Vad gla - da, muntra nö jen de gos - sar ha som
plö - jen Nep - tu - ni å - ker fält. När
vi vårt hant - verk dri - va, vi kan ej hus - vill
bli - va, luft - kret sen är vårt tält.

När vi oss rusta klara
att ut på rymden fara
till saknad för envar,
går flickan med åt stranden.
Jag då med varma handen
ett redligt avsked tar.

Vart sedan vi oss vänder
kring alla världens länder
vi träffar flickor sköna.
Fast mången glömt att spara
den dyrbaraste vara,
som finns hos flickors kön.

Bland engelska fruntimmer,
ja tusentals man finner,
som på ett märkligt sätt
förtjäna kan sin föda
förtutan någon möda,
blott de lärt konsten rätt.

Den som dem skall besöka,
sitt nöje att föröka,
han snart erfara får,
att han för sina pengar
får sura efterslangar
och ofta djupa sår.

Den sin utvalda flicka
förnöjd lockar att dricka,
han är dess bästa vän.
Men vill han sedan smeka
och med henne leka,
måst snart på dörren hän.

Ja, Frankrikes mamseller
de är ej sämre heller
att taga must och mærg.
I sminker och pomada
de dagligen sig bada,
om de skall hålla färg.

På danshus och spektakel
och alla slags mirakel
man hoptals av dem ser.
Där herrar och sjömän
då kaffe och likörer
åt sina jungfrur ger.

När som de törstig bliva
då plägar man dem giva
ett glas med lemonad.
När som de hunnit dricka
går var en med sin flicka
ut på promenad.

Italiens flickor sköna,
hos eder får man röna
att liv och sällhet bor.
I edra höga burar
ni mången sjöman lurar.
Ni gå i nätta skor!

Jag er så nogsamt känner,
ni är så goda vänner
med dem som piastrar ha.
Men när dess pungar vackra
ni hunnit till er schackra,
då är dess vänskap slut.

De spanska damer nätta,
svartbruna och brunetta,
de äro flott och fin.
Men få av dem jag funnit,
som har mitt hjärta vunnit
med dess förställda min.

Catrejrflickor fina
Maria och Frosina,
de konsten väl förstå.
Gå genast utur båten
och breda ut grannlåten,
blott de en drittel få.

På marknader de väljas,
som hattar köps och säljas,
allt för ett skäligt pris.
Den som dem vill områda,
får ej dess ansikt skåda,
förn han betalt dess pris.

Beslöjade turkinnor,
egyptiska grekinnor
jag räknar över ett.
Jag får er skönhet lämna,
jag vill blott något nämna
om vad jag hört och sett.

Jag kan er ej berömma,
och inte heller döma,
det passar icke mig.
Man dömer ofta galet,
när man blott skådar skalet
och kärnan icke ser.

Och om han ångrar köpet
så står det likväl öppet
att sälja dem igen.
Som turkomannen säger:
en rik mång hustru äger,
en fattig har knappt en.

Men ack, ett ljuvligt rike
i Holland jag sett like,
där flickor ha behag.
För andra länders kvinnor
jag kallar dem gudinnor,
så vackra som klar dag.

Jag gick och spankulera
en gång med gossar flera
i staden Rotterdam.
Musiken ljuvligt hördes,
och blodet i mig rördes,
och vi gick sakta fram.

Ett danshus vi strax finna,
där klara facklor brinna,
och vi steg genast in.
Männro om paradiset
såg ut på detta viset,
föll mig i tanken in.

Här klingar glas och brickor,
här dansar vackra flickor,
så duktigt om varann.
Som änglar de sig svingar
fast under spända himlar
till nöje för envar.

I sina vita kläder
så lätta som en fjäder
sig svingar var och en.
De äldsta som här dansar,
ha nio rader fransar
runtomkring klänningen.

Ja deras huvudbonad
jag liknar vid en krona,
som pryder dem galant.
Strutsfjädrar, stora kammar,
allt med förgyllning flammor,
jag alla hos dem fann.

Jag mina ögon fäste
uppå den allra bästa,
som uti salen fanns.
Hon såg på mig tillbaka,
jag kunde ej försaka
att bjuda upp till dans.

Men jag blev helt förlägen,
ett hinder var i vägen,
jag var ej klädd därtill.
Men dock en vink hon gjorde,
och mig då genast sporde,
om jag nu dansa vill.

Musiken åter ljuder,
då jag min flicka bjuder,
till dans på bästa sätt.
Jag med min vackra Nora
och mina stövlar stora
dock dansade så lätt.

Ja, Hamburg kan man kalla
en lustgård framför alla,
där blommor gå i dans.
Männ för i forna tiden,
då Adam var i Eden,
så många nöjen fanns.

Ja varje vacker flicka
tycks utav oskuld blicka,
som hon var född i går.
Av alla jag här funnit,
tycks ingen hava hunnit
till sina nitton år.

Uti dess nöjen söta
en yngling kan förnöta
det bästa av sitt liv.
Här kan man utså pengar
på dessa blomsterängar
och skörda tidsfördriv.

Jag såg i gröna parken
en jägare på marken,
han lade sakta an.
Fast krutet icke smälde,
han likväl duvan fällde
så gott som någon ann.

De tyska flickor söta,
så vänliga oss möta,
när vi vill till dem gå.
Så het av kärleksyra,
att de sig knappt kan styra,
när andan faller på.

De är i vackra seder,
i snygghet och i kläder,
likt Hollands flickor fin.
Därföre och sjömän
är deras bästa vänner
och hälsa på var kväll.

Men flickor uti Norden,
de bästa uppå jorden,
som man kan lita på.
Där har jag endast funnit
den som mitt hjärta vunnit,
om jag skall säga så.